

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 52/12
Luxemburg, 26 april 2012

Arrest in zaak C-508/10
Commissie / Nederland

Een lidstaat mag geen overdreven en onevenredig hoge leges vragen voor de afgifte van verblijfsvergunningen aan langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen en hun gezinsleden

Het bedrag van de gevraagde leges mag geen belemmering vormen voor de uitoefening van de door het Unierecht toegekende rechten

Richtlijn 2003/109¹ bepaalt dat de lidstaten de status van langdurig ingezetene toekennen aan onderdanen van derde landen die legaal en ononderbroken sedert de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek op hun grondgebied verblijven en die aan bepaalde voorwaarden voldoen. Aan personen met die status wordt een verblijfsvergunning van langdurig ingezetene afgegeven. Richtlijn 2003/109 bepaalt voorts dat de lidstaten verblijfsvergunningen toekennen aan onderdanen van derde landen die deze status reeds hebben verkregen in een andere lidstaat, alsmede aan hun gezinsleden.

In Nederland zijn onderdanen van derde landen – met uitzondering van Turken – die overeenkomstig richtlijn 2003/109 verblijfsvergunningen en -titels aanvragen, leges verschuldigd waarvan het bedrag varieert van 188 EUR tot 830 EUR.

De Europese Commissie is echter van mening dat die leges onevenredig zijn, aangezien het bedrag ervan ingevolge de richtlijn redelijk en billijk moet zijn en onderdanen van derde landen niet mag afschrikken om hun verblijfsrecht uit te oefenen. Derhalve heeft de Commissie tegen Nederland een beroep wegens niet-nakoming ingesteld.

Het Hof herinnert eraan dat geen enkele bepaling van de richtlijn het bedrag vaststelt van de leges die de lidstaten kunnen vragen voor de afgifte van verblijfsvergunningen en -titels. Hoewel niet wordt betwist dat de lidstaten binnen die context beschikken over een beoordelingsmarge, is deze evenwel niet onbeperkt.

Het staat de lidstaten dan ook vrij om de afgifte, op grond van richtlijn 2003/109, van verblijfsvergunningen afhankelijk te stellen van de inning van leges, doch de hoogte van die leges mag niet tot doel en evenmin tot gevolg hebben dat het verkrijgen van de door die richtlijn verleende rechten daardoor wordt belemmerd, daar anders afbreuk wordt gedaan zowel aan de doelstelling van integratie als aan de geest van die richtlijn.

Binnen die context constateert het Hof dat de bedragen van de door Nederland gevraagde leges variëren binnen een marge waarbij het laagste bedrag ongeveer zeven maal hoger is dan het bedrag dat moet worden betaald voor het verkrijgen van een nationale identiteitskaart. Een dergelijk verschil toont aan dat, ook al bevinden Nederlandse burgers en de onderdanen van derde landen en hun gezinsleden zich niet in dezelfde situatie, de gevraagde leges onevenredig zijn.

Het Hof is van oordeel dat deze, overdreven en onevenredig hoge, leges een belemmering kunnen vormen voor de uitoefening van de bij de richtlijn toegekende rechten. Door deze leges te vragen van onderdanen van derde landen – zowel zij die de status van langdurig ingezetene in Nederland

¹ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44, met rectificatie in PB 2004, L 169, blz. 60).

aanvragen als zij die deze status reeds hebben verkregen in een andere lidstaat – die, met hun gezinsleden, verzoeken om in die lidstaat te mogen verblijven, is Nederland de krachtens de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

NOTA BENE: Een beroep wegens niet-nakoming gericht tegen een lidstaat die zijn uit het recht van de Unie voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen, kan worden ingesteld door de Commissie of door een andere lidstaat. Indien het Hof van Justitie de niet-nakoming vaststelt, dient de betrokken lidstaat zo snel mogelijk aan dit arrest te voldoen. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de lidstaat niet aan het arrest heeft voldaan, kan zij een nieuw beroep instellen en daarin financiële sancties vorderen. Worden de Commissie echter geen maatregelen tot omzetting van een richtlijn meegedeeld, dan kan het Hof van Justitie, op voorstel van de Commissie, bij het eerste arrest sancties opleggen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170